

Sydney aan de Maas

Jaap Janssen Sreenberg werd geboren in Oss, groeide op in Heesch en ging naar het Titus Brandsmalyceum in Oss. Na het gymnasium studeerde hij Amerikanistiek in Nijmegen, zo'n landenstudie waar je niets mee kunt, maar wel rijk van wordt. Enerzijds taal, kunst en cultuur, anderzijds economie, politiek en recht: een walballa voor generalisten. Na enkele jaren Nijmegen trokken Jaap en zijn highschool sweetheart Claudia weer naar Oss, waar hij aan de slag ging als redacteur, hoofdredacteur en tekstschrijver. Inmiddels zijn de twee vijftien jaar getrouwd en hebben ze samen een tekstbureau (Texperts) en drie kinderen (Gijs, Wieneke en Guusje).

“Weet je wat Oss nodig heeft? Een *landmark*. Zodat je al vanaf de snelweg kunt zien: dát is Oss! En een evenement: groots opgezet, met een landelijke uitstraling. En *last but not least*: een universiteit. Want we moeten de jongeren aan ons binden.” De venijnige verbetering waarmee de ondernemer zijn gal spuwde – want daar kwam het op neer – was even indrukwekkend als meelijwekkend. Hij meende het namelijk serieus.

Hij was die zomer in Amerika geweest. Aan de andere kant van de plas had hij het echte leven gezien. Dáár snapten ze het pas echt: om grootste dingen te bereiken, moet je groots denken. *The sky is the limit, let's make it happen!* Dat soort teksten. We moesten in superlatieven gaan denken om Oss nu eens echt ‘op de kaart te zetten’.

IDEEËNCRISIS

Het gesprek met de ondernemer vond een jaar of tien geleden plaats. Van crisis was nog geen sprake, van ideeëncrisis des te meer. Want deze ondernemer stond niet alleen. In heel wat interviews heb ik met name ondernemers en bestuurders horen orakelen over hoe Oss groots geïmagineerd moest worden.

Ik had ze graag meegenomen naar de andere kant van de wereld. Nee, niet naar Amerika, maar naar Australië. Naar Sydney om precies te zijn.

Tijdens de reis van ons leven verbleven we daar twee keer een week. Te kort om de stad echt te leren kennen, maar lang genoeg om er voor eeuwig verliefd op te worden. Dagenlang zwierven we door de stad, om ons achter elke hoek opnieuw te laten verrassen. Niet door grote *landmarks*, drukbezochte festivals of imposante gebouwen, maar door de kracht van de kleinschaligheid.

LUNCHTIME CONCERT

Het is maandagmiddag, iets na twaalf, als we het hart van de stad doorkruisen. Bijna vanzelf worden we naar een beschut pleintje tussen de wolkenkrabbers gezogen. Er klinkt geroezemoes. En horen we daar violen? Als we de hoek om zijn, zien we een klein orkest zitten. Midden op straat. De dirigent zet in en een paar honderd mensen – zakenlui en scholieren, ambtenaren en toeristen – zijn getuige van een prachtig openluchtconcert. Twintig minuten duurt dit *lunchtime concert*, dan gaat ieder weer zijn weg.

Dit verrassende mini-concert bleek de normaalste zaak van de wereld te zijn. Waar en wanneer je ook in Sydney bent, je kunt altijd verrast worden door kleine optredens van uiteenlopende artiesten. De stad is één groot podium, waar amateurs en professionals voor een even wereldse als intieme sfeer zorgen. Sydney telt zo'n 5 miljoen inwoners, maar toch heb je bijna overal het gevoel dat je in een kleine stad rondloopt en mag delen in het plezier dat de bewoners onder elkaar hebben. Knap is dat: groot zijn en toch klein blijven.

DE ZOMER VAN 2014

Terug naar Oss, terug naar de zomer van 2014. Ik weet niet hoe u het heeft ervaren, maar ik heb me deze zomer vaak verbaasd over de talrijke evenementen die de stad en dorpen rijk zijn. Van MaasdijkMarathon tot zandsculpturen, van centrum tot Jan Cunepark: we hebben inmiddels zoveel evenementen en podia dat het opvallend wordt. Een enkele keer zijn het een paar duizend mensen die ervan genieten, vaak ook maar een paar honderd. Soms trekken we landelijke aandacht, meestal regionaal. Oss is een broeiplaats van kleinschalige verrassing aan het worden. En juist in dat ene woord schuilt de kracht.

Beschouw deze column dan ook niet als een sneer aan die ene ondernemer of als een betoog voor Sydney, maar als een ode aan de kleinschaligheid. Zie wat er allemaal om je heen gebeurt, want stiekem is het nogal wat. Draag je steentje bij, want dat unieke sfeertje ontstaat niet vanzelf. En *last but not least*: koester het kleinschalige karakter, want dat past bij Oss.

Chicago aan de Maas? Laat me niet lachen. Doe mij maar Sydney aan de Maas.